

(1992)

9 Ιουνίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ,

Εφeseίων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1152)

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο —
Διοικητικές Πράξεις εκτελεστού χαρακτήρα — Πράξεις που ανά-
γονται στην εξουσία της δημόσιας αρχής για την προστασία του
ταμειευτικού της συμφέροντος, δηλαδή πράξεις διαχείρισης, επε-
νεργούν στον τομέα του ιδιωτικού δικαίου και δεν μπορούν να 5
αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής βάσει του άρθρου 146 του
Συντάγματος.

Με την έφεση αυτή προσβλήθηκε η νομιμότητα απόφασης Δι-
καστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία απέρριψε την 10
προσφυγή του εφεσείοντα, αποδεχόμενος προδικαστική ένσταση
των εφεσιβλήτων - καθ' ων η αίτηση ότι το αντικείμενο της προ-
σφυγής δεν ενέπιπτε στην αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτά-
του Δικαστηρίου αλλά ανάγεται στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου.

Με την προσφυγή είχε τεθεί προς αναθεώρηση ειδοποίηση που 15
στάληκε στον εφεσείοντα από τους καθ' ων η αίτηση για εγκατάλει-
ψη κατοικίας στην οποία διέμενε ο πατέρας του πριν τον θάνατό
του και η οποία του είχε παραχωρηθεί στα πλαίσια σχεδίου απο-
κατάστασης εκτοπισθέντων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση, αποφάσισε 20
ότι :

Η ειδοποίηση που συνιστά το επίδικο θέμα της προσφυγής
ανάγεται στις εξουσίες δημόσιας αρχής για την προστασία του τα-
μειευτικού της συμφέροντος (fiscus), και συνιστά πράξη διαχειρί-
σης. Η ειδοποίηση έλκει το έρεισμά της από τα περιουσιακά δικαι-
ώματα του δημόσιου, τη διασφάλιση των οποίων επιδιώκει. Ως εκ 25
τούτου, συνιστά πράξη διαχείρισης η οποία επενεργεί στον τομέα
του ιδιωτικού δικαίου.

Η ειδοποίηση αφευτής, όπως επίσης ορθά διαπίστωσε το Δι-

- 5 καστήριο, δεν ήταν γενεσιουργός δικαιωμάτων, ούτε καθοριστική των υποχρεώσεων του εφεσείοντα, και εμφανώς εστερείτο εκτελεστού χαρακτήρα. Δεν σκοπούσε στο μονομερή καθορισμό των δικαιωμάτων του εφεσείοντα σε οποιοδήποτε τομέα. Συνιστούσε πράξη συμπτωματική των περιουσιακών δικαιωμάτων των εφεσίβλητων, η οποία απέβλεπε να γνωστοποιήσει στον εφεσείοντα τις προθέσεις των αρχών για τις συνέπειες, που ενδεχομένως θα προέκυπταν από την παραγνώρισή τους.

Έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

- 10 *Αναφερόμενες Υποθέσεις :*

Achilleas Hadjikyriakou v. Theologia Hadjiapostolou, 3 R.S.C.C., 89.

Savvas Yianni Valana v. Republic 3 R.S.C.C., 91.

Antonίου and Others v. Republic (1984) 3 CLR, 623.

- 15 *Machlouzarides v. Republic (1985) 3 CLR, 2342.*

Antonίου and Son and Another v. Municipality of Nicosia and Others - Recourse 501/84, απόφαση ημερ. 17/12/88 (1988) 3 ΑΑΔ. 2494.

Έφεση.

- 20 Έφεση κατά της απόφασης του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Νικήτας, Δ.), που δόθηκε στις 8 Ιουνίου, 1990 (Προσφυγή αρ. 679/89) με την οποία κρίθηκε προδικαστικά απαράδεκτη η προσφυγή του εφεσείοντα-
25 αιτητή επειδή το αντικείμενό της εκφεύγει της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Α. Κληρίδης και Γρ. Θαλασσινός, για τον εφεσείοντα.

Β. Κληρίδης, Ανώτερος δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

- 30 **ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ:** Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ. : Η έφεση στρέφεται εναντίον απόφασης, με

την οποία κρίθηκε προδικαστικά απαράδεκτη η προσφυγή επειδή το αντικείμενό της εκφεύγει της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Με την προσφυγή, τέθηκε προς αναθεώρηση ειδοποίηση που στάλθηκε στον εφεσελόντα για την εγκατάλειψη κατοικίας στην οποία διέμενε ο πατέρας του πριν το θάνατό του. Η κατοικία είχε παραχωρηθεί στον αποβιώσαντα στα πλαίσια του σχεδίου αποκατάστασης εκτοπισθέντων. Με την ειδοποίηση εκαλείτο ο εφεσείων ν' απομακρύνει τα προσωπικά του αντικείμενα τα οποία βρισκόνταν στην κατοικία. 5 10

Οι καθ' ων η έφεση αμφισβήτησαν τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να επιληφθεί του επίδικου θέματος, διατυπώνοντας τη θέση ότι η εγκυρότητα της ειδοποίησης και κάθε θέμα που σχετίζεται με αυτή, ανάγεται στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου και, επομένως, εκφεύγει της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο εξέτασε την ένσταση προδικαστικά, παρέχοντας την ευκαιρία στους διαδίκους να υποστηρίξουν τις διασπασμένες θέσεις τους αναφορικά με τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να επιληφθεί του επίδικου θέματος. Επίδικο, πρέπει να επισημάνουμε, είναι το θέμα το οποίο προσδιορίζεται με την προσφυγή ως το αντικείμενο της δικαστικής αναθεώρησης. 15 20

Το Δικαστήριο έκρινε ότι -

(α) Η προσβαλλόμενη πράξη ανάγεται στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου, και για το λόγο αυτό ο έλεγχός της δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και, ότι, εν πάση περιπτώσει, 25

(β) το αντικείμενο της προσφυγής δε συνιστά εκτελεστή πράξη που αποτελεί ένα από τα προαπαιτούμενα για την ανάληψη και άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας που προβλέπει το άρθρο 146 του Συντάγματος. 30

Ο μόνος λόγος της έφεσης είναι ότι δεν παρασχέθηκε ευκαιρία στον εφεσελόντα να διατυπώσει τις θέσεις του αναφορικά με το χαρακτήρα της πράξης, συγκεκριμένα, 35

αν ήταν εκτελεστή ή όχι. Η θέση αυτή προβλήθηκε παρά την κοινή διαπίστωση ότι το Δικαστήριο και αυτεπάγγελτα μπορεί να προβεί στη θεώρηση του παραδεκτού της προσφυγής με αναφορά στην εκτελεσιμότητα της πράξης η

5 οποία προσβάλλεται, και χωρίς ν' αναπτυχθεί οποιαδήποτε επιχειρηματολογία ότι η πράξη είναι εκτελεστή. Οι καθ' ων η αίτηση υπέβαλαν ότι η υπόσταση της πράξης ήταν το αντικείμενο της προδικαστικής διαδικασίας, και ότι παρασχέθηκε κάθε ευκαιρία στον εφεσείοντα να αναπτύξει τις

10 θέσεις του για το παραδεκτό της προσφυγής.

Αποτελεί αξίωμα ότι μόνο πράξεις εξουσίας που επενεργούν στο πεδίο του δημόσιου δικαίου υπόκεινται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου [βλ. μεταξύ άλλων, *Achilleas HadjiKyriakou v. Theologia*

15 *Hadjiapostolou*, 3 R.S.C.C. 89; *Savvas Yianni Valana v. Republic*, 3 R.S.C.C. 91; *Antoniou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 623, και *Machlouzarides v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2342].

Η ειδοποίηση που συνιστά το επίδικο θέμα της προσφυγής ανάγεται στις εξουσίες δημόσιας αρχής για την προστασία του ταμειωτικού της συμφέροντος (*fiscus*), και συνιστά πράξη διαχείρισης. Η ειδοποίηση έλκει το έρεισμά της από τα περιουσιακά δικαιώματα του δημόσιου, τη διασφάλιση των οποίων επιδιώκει. Ως εκ τούτου, συνιστά

20 πράξη διαχείρισης η οποία επενεργεί στον τομέα του ιδιωτικού δικαίου για τους ίδιους λόγους που στην *Antoniou and Son and Another v. Municipality of Nicosia and Others* - (1988) 3 C.L.R. 2494 αποφασίστηκε ότι ειδοποίηση βάσει του άρθρου 139 του παλαιού περί Δήμων Νόμου - Κεφ.

30 240, για τον τερματισμό οχληρίας, αφορούσε τα αστικά δικαιώματα του επηρεαζομένου, και δεν μπορούσε να αναθεωρηθεί βάσει του άρθρου 146. Η ειδοποίηση αφεαυτής, όπως επίσης ορθά διαπίστωσε το Δικαστήριο, δεν ήταν γενεσιουργός δικαιωμάτων, ούτε καθοριστική των υποχρεώσεων του εφεσείοντα και εμφανώς εστερείτο εκτελεστού

35 χαρακτήρα. Δε σκοπούσε στο μονομερή καθορισμό των δικαιωμάτων του εφεσείοντα σε οποιοδήποτε τομέα. Συνιστούσε πράξη συμπτωματική των περιουσιακών δικαιω-

μάτων των εφεσιβλήτων, η οποία απέβλεπε να γνωστοποιήσει στον εφεσείοντα τις προθέσεις των αρχών για τις συνέπειες, που ενδεχομένως θα προέκυπταν από την παραγνώρισή τους.

Καταλήγουμε ότι ορθά κρίθηκε ότι το επίδικο θέμα της 5 προσφυγής δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης βάσει του άρθρου 146.

Η έφεση απορρίπτεται - Κατάλογος εξόδων θα υποβληθεί σε 15 μέρες.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.